

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 6. Responsio animæ resignatæ & fidentis Deo

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

potestatis instrumenta quibus utor pro bene-
placito meo. Noli accusare homines aut dæ-
mones, illorum mala voluntas nocere tibi
non potest, vires eorum, meæ sunt, nec pro-
desse possunt nisi quantum mihi placuerit,
nec obesse, nisi quantum illis à me permis-
sum fuerit, nec eas unquam exserunt nisi ex
præscripto meo & prius obtentâ à me faculta-
te. Itaque mihi uni adscribe quidquid à re-
bus creatis pateris: morbi tui, necessitates
tuæ, injuriæ, jacturæ ab eodem sunt à quo
tu ipse primum conditus es, qui te in sculpsit
cordi suo & in manibus suis descripsit te. Isai.
99. Hæ sunt blanditiæ quibus Pater meus cæ-
lestis dignari solet filios suos præ cæteris di-
lectos, hæ sunt spinæ coronæ meæ, hæ sunt
reliquiæ crucis meæ, quas amicis meis inti-
mis distribuit, ista sunt pars calicis mei quem
mihi propinavit & tractim exhaurire jussit
usque ad fundum multo amariorem, quàm
dederit ulli Martyrum vel omnibus simul, ni-
mirum ego eram primus & carissimus filio-
rum omnium.

§. VI.

Responsio anima resignata & fidentis Deo

Quis est qui non continuò respondeat
huic divinæ orationi in hunc sensum:

C 6

HA

Ita Pater, quoniam sic placitum fuit ante
 Dominus meus, & Deus meus: Fiat volum
 tua, hoc opto, hoc desidero, hoc rogo ex
 corde: statutum est mihi in omnibus & per
 omnia sequi ductum tuum. Quia tu vis me
 ti, volo & ego; quia tu sic ordinasti, sic dispo
 fuisti res meas & non alia ratione, quæ
 esset commodior, assentior tibi Creator
 atque omnino submitto me voluntati
 cum perfectâ conformitate voluntatis me
 benedico te Deus meus atque laudo tot
 nimum affectu quod sic placitum fuerit Div
 Majestati tuæ. Eam habeo repositam
 ciam in divina bonitate tua & amore infini
 cuius argumenta expertus sum innum
 probatissimaque, ut non sinat animum me
 contradicere tuo, nec persuadere mihi al
 quàm tibi placuerit. Sicut creasti me co
 ut me aliquando bonis cumulares verissim
 ita firmissimè teneo quod conserves me
 eodem semper proposito: Et quidquid
 nunc tribuis sive divitias sive paupertatem
 sive honores sive contumelias, sive san
 tatem sive morbos, omnia hæc credo à Div
 tuâ providentiâ eo promanare ordine, q
 me quàm suavissimè ad obtinendum tam
 celsum finem quasi manu ducant. Ver
 ametsi non essem conditus ad excellen
 spe
 à tu
 in q
 sine
 Para
 fier
 mihi
 rect
 tuæ
 Pro
 sibi
 rissi
 acc
 ries
 duc
 & s
 pra
 con
 pla
 mi
 nus
 dig
 pro
 Di
 xat
 rex
 res
 tal
 spe

spem boni, possemne adhuc aliud velle quod
 à tua voluntate discreparet? ea siquidem est,
 in qua summum bonum meum colloca, &
 sine qua æstimo nullum bonum esse posse.
 Paradisus meus est facere quidquid vis à me
 fieri, & inferno damnatorum intolerabilius
 mihi esset, vivere meo sensu & ductu sine di-
 rectione & beneplacito divinæ Majestatis
 tuæ, Sic sentiunt, sic loquuntur qui se divinæ
 Providentiæ totos committunt: certoque
 sibi persuadent, illam esse Principem ac ve-
 rissimam causam omnium quæ in mundo
 accidunt, vicissitudinum, illam moderari se-
 ries temporum & tempestates annorum, in-
 ducere abundantiam & sterilitatem, pluvias
 & serenitatem, honores & opprobria, illam
 prævidere negotiis nostris, dirigere cursum
 eorum & determinare successum pro ut ipsa
 placuerit, Possuntne hi mali quidquam for-
 midare à tam munifica manu? Deus adeo bo-
 nus est, SS. Patrum sensu, ut solus nullius in-
 digus pro se, perpetua operatione extra se
 producat bona innumera, & ut loquitur S.
 Dionysius *de divin Nomin. cap. 13* ὑπερβαροξον
 κατὰ τὸν ὑπερπλήρη καὶ ἀνελάπτωτον κογίαν
 τελειὰ πάντα τελεσθεργεῖ. tam magnificus ut
 res omnes ad perfectionem perducatur inimi-
 tabili ac inaccessibili liberalitatis suæ supera-
 bua

bundantiâ. Et Philo Judæus adjungit quod
Deus nec bene operando unquam fatigetur
nec beneficiendi ullam prætermittat occa-
sionem.

CAPUT III.

Consilia Dei occultissima, nobis tamen facta
sunt, quibus repugnare grande est malum

§. I.

Consilia Dei occultissima.

O Altitudo divitiarum sapientia & scientia Dei : quàm incomprehensibilia sunt
iudicia eius & investigabiles viae eius, excusat
Apostolus Rom. II. in hominum prædestinatione, quâ Deus ab omni æternitate ordinavit
statum omnium in communi & singulorum in particulari. Verum non incongruè eadem
explicare possumus de executione illius æterni decreti & admirabili modo quo utitur
Providentia hujus magni Patrisfamilias in regimine domus suæ quæ est
Ecclesia, & gubernatione filiorum suorum qui præcipue sunt omnes Christiani; hi enim
in primis ad eum pertinent non solum ut creaturæ, ut subjecti, ut servi, ut officiales, sed etiam
ut hæredes legitimi, ut vivæ ejus Divinitatis